

اوترنت چیست ؟

متنی که در صفحه‌ی اول وبگاه اوترنت (Outernet)، سرویسی که نحوه‌ی دسترسی به اینترنت را در کل دنیا تغییر می‌دهد، نمایش داده می‌شود، به این صورت است: "تصور کنید که اطلاعات به صورت کاملاً رایگان در دسترس همه باشد". هم اکنون با استفاده از یک گیرنده و تیونر (Tuner)، کاربرانی از قاره‌ی آفریقا، اروپا، آمریکای شمالی می‌توانند به محتویات سرویس اوترنت دسترسی داشته باشند و پایه گذار این سرویس آقای سید کریم (Syed Karim) امیدوار است تا نحوه‌ی دسترسی به این سرویس را فراتر ببرد به گونه‌ای که با دستگاه‌های سیار (Mobile) نیز بتوان تا ماه جولای ۲۰۱۵، این امر میسر گردد.

بهترین توصیف سیستم اوترنت به این گونه است که بگوییم این سرویس یک پخش کننده (Broadcaster) داده‌ی جهانی است. در سخنرانی که سید کریم در دانشگاه هنگ کنگ برگزار کرده است گفته است که مزیت این سیستم این است که برودکست (Broadcast) داده، "از یک به چند تا و در نتیجه از یک به بی نهایت" انتقال پیدا می‌کند.

این سرویس نسخه های آفلاین محتویاتی از اینترنت نظیر صفحه های ویکی پدیا، کتاب های الکترونیکی، برنامه های متنوع رایانه و تلفن همراه و... را ارائه می دهد. مقداری از محتویات با نظر عموم انتخاب می شود و مقداری با فرآیندهای سخت گیرانه تری انتخاب می شود.

انتقال اطلاعات ماهواره ای توسط پهنا باند انتقال، محدود می شود، لذا سازندگان اوترنت باید تصمیم خود را مبنی بر اینکه چه محتویاتی ارسال شود، بگیرند. اطلاعاتی که توسط اوترنت برودکست می شود، توسط کاربران درخواست می شود که بخشی از آن از طریق رای گیری میان آنان صورت می پذیرد. همچنین مقداری از محتویات از طریق داده های مورد نظر اسپانسرها انتخاب می شود.

محتویاتی که کاربران انتخاب می کنند با یک سیستم رای گیری صورت می پذیرد. کاربران در این سیستم برای رای دادن باید ثبت نام کنند و رای خود را بدهند. البته کسانی که دسترسی کمتری به اینترنت دارند در اولویت هستند. محدودیتی بر روی تعداد رای که یک کاربر می تواند بدهد، وجود دارد. اتفاقاً این روش می تواند میزان نفوذ این پروژه میان مردم دنیا را بفهمد. همانطور که سید کریم توضیح می دهد، ارتباطات ماهواره ای، گمنامی مصرف کنندگان داده را تضمین می کند و شناسایی دریافت کنندگان محتویات توسط دولت مردان امکان ناپذیر می شود.

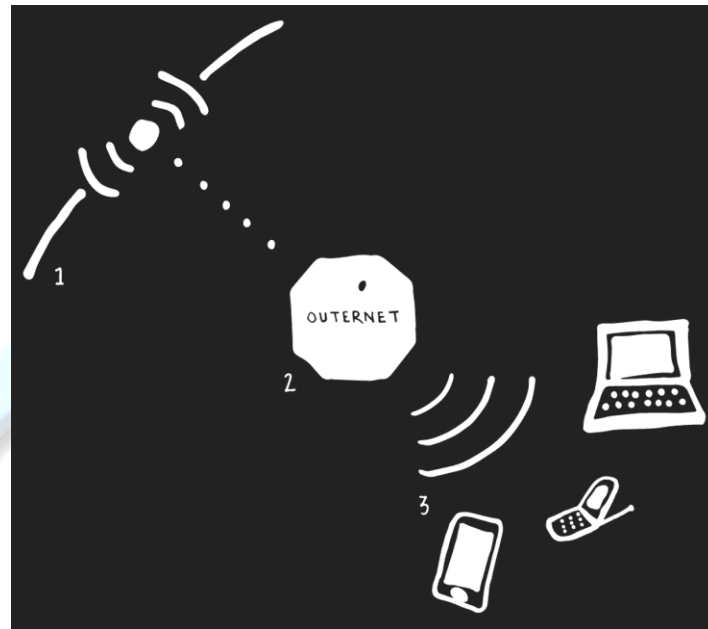
بر اساس وبگاه اوترنت، سازندگان این پروژه بر روی گیرنده های کار می کنند که بر مبنای برد لینوکسی Raspberry Pi طراحی شده است. این برد در ابعاد کارت اعتباری، در واقع کامپیوتری بر روی برد است که به هسته ی پردازشی ARM و دو عدد پورت USB مجهز شده است. Raspberry Pi بردی بسیار همه گیر میان توسعه دهندگان نرم افزاری و سخت افزاری رایانه بوده و به دلیل مصرف پایین توان نسبت به PC و مشخصات مطلوب و ارزان برای اوترنت مناسب دیده شده است.

کاربران این سرویس به یک دیش ماهواره ای LNB، DVB-S و گیرنده ای که با لینوکس سازگار است، نیاز دارند. کمپانی به فکر ساخت و فروش تیونر های USB و گیرنده های کامل اوترنت در فروشگاه خود می باشند که در نهایت نحوه ی نصب و راه اندازی را بسیار راحت کرده و آن را برای مشتری مقرون به صرفه می کند. این سیستم تا حدود زیادی به فرستنده های ماهواره ای تلویزیون شباهت دارد. ماهواره های تحت پوشش محتویات اوترنت را برودکست کرده و کسانی که سخت افزار و نرم افزار مربوط را دارند آن محتویات را دریافت می کنند.

همانطور که سید کریم توضیح می‌دهد، این سرویس مانند یک روتر WiFi عمل کرده و کسانی که در محدوده-ی پوشش هستند داده‌های برودکست را دریافت می‌کنند. تنها چیزی که شما نیاز دارید فقط یک مرورگر می‌باشد. شکل زیر گیرنده‌ی اختصاصی این سرویس به نام LightHouse را مشاهده می‌کنید.

اینترنت ماهواره‌ای مفهوم جدیدی نیست کما که در حدود سال ۱۹۹۰ برای اولین بار مورد استفاده قرار گرفت تا جایی که کارآمدترین روش برای مناطق دوردست می‌باشد. اما به دلیل طولانی بودن زمان Ping، ظرفیت پایین و قیمت بسیار بالا آن‌ها را برای مصارف عموم غیر قابل توجه کرده است. با این حال چیزی که اینترنت پیشنهاد می‌دهد متفاوت از اینترنت است زیرا اینترنت در واقع آرشیوی از محتویات شامل فایل، ویدیو، کتاب، متن و... می‌باشد که برودکست می‌شود. هسته‌ی اصلی تفاوت اینترنت و اینترنت این است که اینترنت یک ارتباط دوطرفه است. در مقابل در اینترنت، داده‌های به صورت یک طرفه دریافت می‌شود ولی راهی برای ارسال داده وجود ندارد.

به نظر نمی‌رسد اینترنت یک طرفه بتواند نظر کاربرانی که به طور تمام وقت نیاز به اینترنت دارند را به خود جلب کند، اما انگیزه‌ی اصلی پروژه‌ی اوتترنت بر اساس آمار دردناک و تکان دهنده‌ای است که از مردم فقیر دنیا به دست رسیده است. برای مثال درحالی‌که آفریقا ۱۵ درصد جمعیت دنیا را تشکیل می‌دهد، تنها ۲۶,۵ درصد آن‌ها به اینترنت دسترسی دارند درنتیجه فقط ۹,۸ درصد مردمی که به اینترنت دسترسی دارند را آفریقایی‌ها تشکیل می‌دهند.

با وجود تغییر دنیا در زمینه‌ی سلامت و دسترسی اطلاعات، مهمتر است مردمی که واقعا به اطلاعات حیاتی نیاز دارند، علی‌الخصوص مردم آفریقا، با جمعیت ۱,۲ میلیارد نفری مبتلا به ایدز، به اطلاعات دسترسی داشته باشند. اطلاعاتی در مورد نحوه‌ی انتشار و پیشگیری از بیماری‌ها می‌تواند نسبت به روش‌های دولتی، بسیار موثرتر باشد. همچنین در کشورهایی که دولت محدودیت‌های شدید بر روی گردش آزاد اطلاعات در نظر گرفته‌اند اوتترنت می‌تواند این مرزها را بشکند.

تماس با ما:

شرکت عصر ارتباطات بین الملل پارس کار (ایکاسات)

تلفن: +۹۸۲۱۸۸۵۷۲۷۱۷ فکس: +۹۸۲۱۸۸۵۶۱۵۱۰

آدرس: تهران، شهرک قدس، خیابان سیف، کوچه ۲، پلاک ۱۱

کد پستی: ۱۴۶۶۷۱۳۸۸۳

وبگاه: <http://www.icasat.net> پست الکترونیک: info@icasat.net